



als een vrijspraak voor Wirecard en een schuldigverklaring voor FT-journalist Dan McCrum en de buitenlandse hedgefondsen. Het gevolg: de koers van het aandeel stijgt aanzienlijk.

MASTERMIND

Florian Toncar, lid namens de liberale FDP, noemt de totstandkoming van het shortsellverbod een “criminele meesterzet” van operationeel bestuurder Jan Marsalek, de mastermind van de fraude genoemd.

Marsalek levert via een privé-detective een bedenkelijke geluidsopname met zogenaamd bewijs voor een samenspanning tussen journalisten en hedgefondsen. Dit “bewijs” is in werkelijkheid dunner dan dun.

“Het is een ramp voor het vertrouwen in Duitsland als financieel centrum dat de toezichthouder zulke vergaande beslissingen neemt op basis van zulke onserieu-

ze informatie”, zegt Bayaz.

BaFin doet zelfs aangifte tegen McCrum en een collega. Ze worden gedwongen nieuwe artikelen uit te stellen. Het dubieuze management van Wirecard koopt zo weer tijd om hun luchtkasteel verder op te blazen.

Dat de zaak zo kon ontsporen, heeft volgens kenners ook te maken met de traditioneel nauwe relatie tussen bedrijfsleven en politiek in Duitsland. Het beïnvloeden van het toezicht door de partijen die juist gecontroleerd moeten worden wordt *regulatory capture* genoemd.

WEEFFOUTEN

Er zijn weeffouten in het toezicht, zegt Krahn. “De beurswaakhonden lopen aan de leiband van de politiek. Dat is een verkeerd begrepen democratische legitimatie van toezicht. BaFin zou verslag moeten leggen aan het parlement in plaats van aan de regering. Het

moet onafhankelijker worden en loskomen van het ministerie van Financiën.”

Meer vakkennis is nodig. “De leidinggevende functies worden bekleed door juristen, niet door economen of andere financiële deskundigen.”

Volgens Bayaz, volksvertegenwoordiger van de Groenen, waren de beursregels niet per se verkeerd. “Het ging mis met het toepassen van wetten die er al waren en de cultuur in het financiële toezicht.”

Toncar zegt dat Duitsland een verbeteringsslag moet maken in het toezicht en goed ondernehmensbestuur. “Het financiële toezicht staat veel te ver weg van de realiteit op de beurs. De raden van commissarissen moeten nauwer betrokken worden bij de juistheid van de jaarrekening. De accountant heeft fouten gemaakt, maar is slechts beperkt aansprakelijk te stellen in Duitsland. De schade is nu enorm. Veel beleggers willen een schoonmaak.”

De financiële wereld heeft zelf ook boter op het hoofd. Het ontbreekt aan gezonde scepsis bij professionele beleggers en analisten in Duitsland. Grote Duitse vermogensbeheerders zoals DWS kiezen niet alleen verbaal partij voor Wirecard. Ze besluiten grote pakketten aandelen bij te kopen.

Of ze écht geloven in het Beierse sprookje of niet, de meeste financieel analisten blijven zich laaiend enthousiast uitlaten over het aandeel ondanks de geur van bedrog. Heike Pauls is er een van. 199 keer komt ze met een koopadvies in twaalf jaar tijd, staat in *Die Wirecard Story*.

De verhalen in de FT zet ze zelfs weg als *fake news* van een “recidivist”. Pauls blijkt Wirecard informatie door te spelen en op eigen houtje pr-adviezen te geven. De financiële toezichthouder spoort ze aan om de FT aan de tand te voelen. Commerzbank heeft haar inmiddels ontslagen. Andere analisten stapten voor de ondergang over naar Wirecard.

**HET GROOTSTE
BOEKHOUD-
SCHANDAAL
SINDS JAREN IN
EUROPA KWAM
IN JUNI 2020
VOLLEDIG
NAAR BUITEN**